

1 MAYIS VE TAKSİM

Aydınlık Dergisi, 6 Mayıs 2007

Yıldırım Koç

2007 yılında 1 Mayıs kutlamalarına damgasını vuran, polisin 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak isteyenlere karşı kanundışı ve acımasız tavrı oldu. Bu tavrın kanımca iki nedeni var. Birincisi, 13 Nisan 2007 Ankara ve 29 Nisan 2007 İstanbul mitinglerinin hıncının alınması. İkincisi, bu mitingde yaşananlar nedeniyle, 5 Mayıs'ta Manisa, 13 Mayıs'ta İzmir ve daha sonraki tarihlerde diğer illerde gerçekleştirilecek mitinglere katılacaklara gözdağı verilmesi.

Öncelikle, 1 Mayıs'ta polisin zarar verdiği herkese "geçmiş olsun" diyorum.

1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanması önemli mi?

Önemli de, önemli değil de.

Türkiye'de Cumhuriyet'in ilk yıllarında 1 Mayıs yasal olarak en son 1925 yılında kutlandı; ardından "işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü" olarak 1 Mayıs'ın kutlanması 50 yıl mümkün olmadı. Bu anlayışla 1 Mayıs, DİSK'in yönetiminde bulunan TKP'nin politikaları uyarınca ve sayesinde, 1976 yılında Taksim'de kutlanabildi. 1977 ve 1978 kutlamalarının ağırlığı da Taksim'deydi. Ben 1976, 1977 ve 1978 kutlamalarında Taksim'deydim. Taksim'deki kutlamaların olumlu ve olumsuz yanları vardır. Bizde hep "kör ölü badem gözlü olur" anlayışıyla hareket edilir. Herkes 1976, 1977 ve 1978 1 Mayıs kutlamalarını över, ancak bu kutlamalara ilişkin derli toplu bir özeleştiri ve hatta eleştiri bile yayımlanmamıştır.

1976, 1977 ve 1978 Taksim kutlamalarından hareketle Taksim'de 1 Mayıs kutlamak istiyorsak, 1976, 1977 ve 1978 Taksim kutlamalarının olumlu yanını öne çıkarmak gerekir. İşin özü budur.

1976, 1977 ve 1978 Taksim kutlamalarında belirleyici özellik, emperyalizme karşı mücadeleydi. Kutlamalara katılan işçilerin, sendikaların ve siyasal örgütlerin ortaklaştığı nokta, anti-emperyalizmdi. Bu üç 1 Mayıs'ta da Taksim'de bulunan biri olarak, Taksim'de 1 Mayıs kutlanması dediğimde, aklıma önce anti-emperyalizm geliyor.

Eğer 1 Mayıs'ta anti-emperyalist bir tutum takınmayacaksanız, 1 Mayıs açıklamanızda veya bildirimizde "Kahrolsun Emperyalizm; Kahrolsun ABD ve AB Emperyalizmi" yoksa; hatta, "Kahrolsun IMF ve Dünya Bankası" bile yoksa, 1 Mayıs'ı Taksim'de de kutlarsanız, Sarıyer'de de kutlarsanız, fark etmez. Ne yazık ki, DİSK'in ve KESK'in bu yılki 1 Mayıs açıklamalarında "Kahrolsun Emperyalizm; Kahrolsun ABD ve AB Emperyalizmi" yoktu.

1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanabilmesi 1 Mayıs'ın anti-emperyalizm ruhuyla kutlanmasından geçiyor.

Birçok mitingin düzenlenmesinde görev almış biri olarak biliyorum ki, polisin tavrı sizin kitlenizin büyüklüğüne ve tavrına göre biçimlenir. Eğer İstanbul Valisi, şu yada bu nedenle, "Taksim'e girilmeyecek" diyorsa ve sizin girmeye kararlı yalnızca 5000 katılımcınız varsa, sonuç alamazsınız. Ancak eğer sizin, 14 Nisan ve 29 Nisan mitinglerine katılanların üçte biri, beşte biri kadar bir katılımcınız varsa bile, hiçbir Vali, sizinle çatışmayı göze alamaz; geri adım atar.

Bu nedenle, Taksim'de 1 Mayıs kutlama meselesi valinin izin verip vermemesi meselesi değildir; sizin kaç kişiyi Taksim'de 1 Mayıs kutlamaya götürebilmeniz meselesidir.

Peki, Taksim'de 1 Mayıs kutlamaya kaç kişiyi götüreceğinizi ne belirler?

Sizin programınız, uygulamanız, sloganlarınız.

Eğer programınız, 13 Nisan ve 29 Nisan mitinglerinin programıysa; eğer sloganınız “Ne ABD, Ne AB, Tam Bağımsız Türkiye” ise, “Kahrolsun ABD ve AB Emperyalizmi” ise, Türkiye Cumhuriyeti'nin bütünlüğüne ve bağımsızlığına sahip çıkıyorsanız, bayrağımıza sahip çıkıyorsanız, Cumhuriyet düşmanlarına ve bölücülere karşı tavır alıyorsanız, Taksim'de 1 Mayıs kutlayacak yüzbinlerce insanı bulursunuz ve 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlarsınız.

1 Mayıs Taksim'de kutlanır. Ancak 1 Mayıs kutlamaları için Taksim'i Taksim yapan, 1976, 1977 ve 1978 kutlamalarının anti-emperyalist ruhudur. Bu ruhu benimserseniz, vali ne derse desin, kitlesel gücünüzde 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlarsınız zaten.